

[Justitsministeren.]

naar han har været med til at stemme for det i 1930 og levet under den Retstilstand i saa mange Aar ... (*Rytter*: Jeg faar Ordet i Morgen!). For min Skyld maa det ærede Medlem gerne faa Ordet med det samme, naar jeg har talt. Det er mig ligegyldigt. ...

Formanden: Det ærede Medlem kan faa Ordet for en kort Bemærkning bag-efter.

Justitsministeren (Steincke): Jeg svarede under det ærede Medlems Tale fra min Plads, at det er jo det samme, som der i Forvejen staar paa det Punkt, hvortil den ærede Ordfører for Venstre sagde, at det drejede sig jo om Ringeagtsytringer. Det kan jeg ikke forstaa, for der staar i begge Paragraffer: „Er Sigtelsens Fremsættelse ved sin Form utilbørlig fornærmende“ — altsaa drejer det sig om det samme, Paragrafferne har samme Indhold. Jeg har saa gjort den Tilføjelse: „det samme gælder, saafremt Gerningsmanden ikke har haft rimelig Anledning til at fremsætte Fornærmelsen“. Jeg ved ikke, hvorfor man ogsaa paa dette Punkt anser det for rimeligt eller rigtigt at ville misforstaa Hensigten i hvert Fald med denne Paragraf. Den er ellers tilkendegivet tydeligt nok i Bemærkningerne Side 24, hvor jeg siger, at det er urimeligt, at man ikke i Øjeblikket kan ramme saadanne Sigtelser, som fremsættes uden nogen som helst rimelig Grund alene af Hævnlyst eller Skadefryd. Og det er ikke ualmindeligt, det forekommer. Det er ikke politiske Forhold, jeg her tænker paa, men det forekommer f. Eks. meget hyppigt, at en Person, der efter Udstaaelsen af en Straf har faaet Beskæftigelse og derved Mulighed for paa ny at blive et nyttigt Medlem af Samfundet, tvinges bort fra sin Arbejdsplads, fra sit Arbejde, fra Kontoret, paa Grund af ondsindede eller uforstaaende Personers Udspreddelse af Oplysninger om hans Fortid, noget, de ikke har nogen som helst anden Grund til end Hævnlyst eller Skadefryd eller Lyst til Sladder. Det er det, jeg ønsker at ramme. Jeg kan ikke forstaa, hvem der skulde være imod dette Ønske, og hvis man er enig om det, kan jeg ikke forstaa, hvorfor man ikke skulde

kunne formulere det saadan — hvad jeg synes jeg har gjort —, at det maa kunne tiltrædes fra alle Sider.

I Forbindelse med Omtalen af Freds- og Ærekrænkelserne sagde den ærede Ordfører for de Konservative (Stein), at efter hans Mening indførte § 263 en for stærk Beskyttelse af Privatlivet. Efter min Opfattelse maa han have den Anskuelse alene som Pressemand. Efter en almindelig borgerlig Opfattelse synes jeg, man maa hævde, at hvad angaar rent huslige og rent personlige Forhold, maa man have Krav paa at have sit Privatliv fuldkommen i Fred, i hvert Fald for Meddelelser, der er egnet til at krænke en. Paa dette Punkt vil jeg ikke kunne tænke mig at forhandle, for jeg synes, det er saa utiltalende, at man fra nogen Side skal kunne blande sig i den enkeltes huslige eller personlige Forhold. Og som det staar, saa skal der jo det til, at vedkommende krænkes. Der er ikke Tale om de Petitnotitser i Bladene, som Folk som Regel selv styrter op til Bladene med og vil have i, om hvor mange Gange de er blevet gift eller ikke gift og gift paa ny, om Forlovelser og al den Slags Pjat, som ikke vedrører Offentligheden, men som det interesserer Folk at læse, og som Bladene er godmodige nok til at optage. Men det er jo ikke det, der er Tale om. Den ærede Ordfører for de Konservative (Stein) synes forarget over, at jeg satte min Opfattelse over for Rigsadvokatens. Det kan jeg nu ikke se, der er noget mærkeligt i, desformedit det er mig, der skal bestemme, hvad der skal staa i Straffelovsforslaget, og ikke Rigsadvokaten, og hvis jeg ikke synes, han har Ret, sætter jeg min Opfattelse op. Det synes at forarge den ærede Ordfører for de Konservative, der mente, at jeg burde gaa efter den juridiske Viden. Tror den ærede Ordfører da, at juridisk Viden her i Landet kun er repræsenteret af Rigsadvokaten, og at vi i Justitsministeriet er ganske blanke? Det er en Misforstaaelse. Paa mange Omraader vil man være enig og paa mange Omraader uenig med Rigsadvokaten, og i de Tilfælde, hvor man er uenig med ham, foreslaar man det, som Ministeriet synes. Jeg kunde naturligvis have ladet være med at oplyse dette, men jeg er altid loyal over for Rigsdagen, jeg synes, den har Krav paa at faa at vide,